

valgte Medlem til de Landcommuner, som findes her i Kjøbenhavns nærmeste Omegn, hvor jeg troer, at Forholdene med Hensyn til Driften af en saadan Næring som denne i alt Væsentligt ere de samme som i en By. — Naar det ærede 10de kongevalgte Medlem (Udsig) ankede over, at Lovudkastet ikke tillige var foreslaaet at skulde omfatte Sættmændene eller den Industri, som bestaaer i imod Commissionsgebyr at anbringe Andres Panter paa det kongelige Assistentshuus, og navnlig fandt dette betænkeligt, fordi det kongelige Assistentshusets Privilegier skulde hjemle dette en Ret til ikke at tilbagegive beviistlig stjaalne Panter, saa skal jeg dertil bemærke, at denne Anke, forsaavidt den maatte være begrundet, forekommer mig rettest og lettest vilde fyldestgjøres ved at foretage en Forandring i Assistentshusets Privilegier istedetfor ved at indbringe en i mine Tanker saa ubestemmelig Næring som den at være Sættemand i nærværende Lovudkast. At jeg iøvrigt i Realiteten ikke kunde have Noget imod, om man kunde finde paa en passende Begrænsning af Sættmændenes Virksomhed, følger naturlig af, hvad jeg har udtalt om den beslægtede Næring som Pantelaaner. Iøvrigt skulde jeg være meget tilbøjelig til at troe, at disse to Næringer saa at sige altid ere forenede hos een og samme Person, saaledes at det er den samme Mand, der driver Pantelaaner-Næring, som tillige paatager sig imod Commissionsgebyr Besjergelse af Panters Indsættelse paa det kongelige Assistentshuus. — Den ærede 3die Landthingsmand for 3die Kreds (Tobiesen) meente, at Lovudkastet burde udvides i en anden Retning, saaledes at navnlig Ublaas af Naturalier mod haandsaaet Pant, saaledes som det kan finde Sted i Brændeviinsubsalg og Høkerubsalg o. s. v., ligesaa godt skulde være de samme Indskrænkninger og den samme Control underkastet som Ublaas af rebe Penge, og han anførte, at den paagjældende Industri efter hans Mening var ligesaa farlig for den offentlige Sikkerhed som den i Lovudkastet betegnedes. Deri troer jeg dog, at det ærede Medlem tager feil. Jeg troer ikke let, at det vil falde den, der er i Besiddelse af ulovligt erhvervet Gods, ind at stille sig ved dette mod et Vederlag i Naturalier; jeg troer, at det, der ligger nærmest for,

er, at han søger at omsætte saadant Gods i den lettest transportable Vare, rebe Penge. Jeg troer derfor ikke, at der er nogen stor Opfordring til at udvide Lovudkastet i den angivne Retning. Derimod skal jeg villigt indrømme, at der, forsaavidt som den særegne Control, som Politiet kan udøve ved stadigt at holde Die med Pantelaanernes Pantebeholdninger, ikke skulde være tilstrækkeligt hjemlet ved Udtrykkene i § 2, at Bevillingshaveren er „underkastet Politiets nærmere Forskrifter“, kunde være Anledning til udtryffeligt at nævne dette i Lovudkastet, ligesaa vel som det udtryffeligt i samme er foreskrevet, at Paagjældende med Hensyn til Indretningen af hans Bøger særligt er underkastet Politiets Forskrifter. Næringen som Pantelaaner fremtræder jo efter Lovudkastet mere som en tolereret Næring end som en Næring, man egentlig vil begunstige, ikke fordi man i mine Tanker kan betragte Handelen med Penge, naar den føres rebeligt, paa anden Maade end som enhver anden Om sætning, men fordi denne Smaahandel med Penge saa let bliver benyttet til at gjøre sig ublue Fordele paa de Fattiges Bekostning, og den derhos saa ofte tjener til Skjul for virkelige Forbrydelser. Næringen som Pantelaaner fremtræder altsaa som en blot taalt Næring, som en Næring, som det Offentlige nødvendigtvis maa skaffe sig den allerfjælgste Control med, men det synes mig at ville være uforeneligt dermed, at der skulde høre en Hensættelse, en Dom til for at berøve Vedkommende Afgangen til at drive Næringen, naar han i høi Grad havde gjort sig mistænkt for Hæleri. Jeg troer, at det ofte vil være overordentlig vanstelig at føre et juridisk Beviis for, at en Person har gjort sig skyldig i Hæleri, og at det altsaa vilde blive særdeles vanstelig at berøve, jeg tør sige bitterlige, Hælere eller Mænd, om hvem det ialtsald maa betragtes som utvivlsomt, at de hæle med Dyve, Bevillingen som Pantelaaner, naar der skulde fordres et saadant juridisk Beviis.

Wichfeldt: Jeg kan trods min Agtelse for den ærede Indenrigsministers Ytringer dog ikke frasælbe den Betragtning, at Tanken om at benytte et Etablissement som et Pante-